

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen (EL)
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

1. april 2019

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 28. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 180), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 1:

”Vil ministeren oplyse, om en kommune kan forlange, at en borger som led i et sygdomsforløb selv betaler for samtaler hos en psykolog, fysioterapi eller anden form for behandling, der ikke er omfattet af lovforslagets bestemmelse om, at en borger kan nægte at medvirke til behandling, uden at det belaster borgerens sag?”

J.nr. 2019-296

Svar:

Formålet med lovforslaget L180 er at gøre den gældende forsøgsordning, hvorefter en borger har ret til at afvise lægebehandling uden ydelsesmæssige konsekvenser, permanent fra 1. juli 2019.

Forslaget om ret til at afvise lægebehandling omfatter, som i den nuværende forsøgsordning, alene lægebehandling i snæver forstand. Det vil sige behandlinger foretaget af en læge i form af operation eller lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, som fx antidepressiv medicin og ECT-behandling.

Forslaget omfatter eksempelvis ikke genoptræning efter operation, eller behandling hos en fysioterapeut, uanset at det er en læge, der har anbefalet behandlingen, idet borgeren som hidtil skal bidrage til egen helbredelse. Endvidere omfatter forslaget ikke samtaleforløb og behandling hos psykolog, da disse behandlingstyper ikke betragtes som lægebehandling i snæver forstand.

Med lovforslaget ændres ikke på de regler, der findes om egenbetaling for samtaler hos en psykolog, fysioterapi eller anden form for behandling.

Hvis en behandling indebærer hel eller delvis egenbetaling, påhviler denne udgift som udgangspunkt den sygemeldte.

Retten til sygedagpenge bevares ikke, hvis den sygemeldte ikke er berettiget til hjælp til betaling af behandlingerne, og den pågældende af den grund afviser at følge behandlingerne.

Den sygemeldte kan dog søge kommunen om tilskud til behandling, hvis pågældende ikke selv har mulighed for at afholde udgiften. Kommunen kan yde hjælp til betaling af udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling og lignende, hvis udgiften ikke dækkes efter anden lovgivning, ansøgeren og ægtefællen ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften, og hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet.

For sygemeldte borgere, der er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan et tilbud om psykologhjælp eller fysioterapi efter en konkret og individuel vurdering gives som et beskæftigelsesrettet tilbud. Det er en forudsætning, at kommunen vurderer, at tilbuddet vil være netop det, der skal til for at bringe personen tættere på job ved fx at udvikle sociale kompetencer og dermed opkvalificere sig til arbejdsmarkedet. Indsatser, der alene har helbredsmæssige formål, kan således ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Det falder derfor også uden for formålet med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at yde økonomisk hjælp til borgerens egenbetaling af behandling.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen